

at tage disse to Spørgsmaal under Overveielse til 3die Behandling: først at fratagde Maalet for Landkommunernes Bedkommende og dernæst at lade i det Mindste een Hund paa hvert Sted være skattefri.

Sauerstev: Det er altid meget lidet indbydende, naar et Medlem er stillet saaledes her i Salen, at hans Mening gaar mod Udvalgets Indstilling; thi man maa som Regel kunne sige sig selv, at Udvalgets Indstilling, naar den kommer under Afstemning, vil vinde Flertal her i Salen. Ikke desto mindre maa jeg udtale, at jeg er enig med den ærede 3die Landsthingsmand for 11te Kredts (Th. Nielsen) i, at den nye § 4 bør udgaa. De Grunde, som den ærede Landsthingsmand udviklede, kan jeg fuldt ud tiltræde, men naar den ærede Landsthingsmand begyndte med at sige, at dette Lovforslag var et af dem, som hvile paa neutral Grund, tror jeg ikke det er ganske rigtigt, og naar den ærede 2den Landsthingsmand for 9de Kredts (Mourier-Petersen) egentlig slog lidt paa en Streg, som ogsaa gik i samme Retning, saa tror jeg ikke, det her er saa aldeles neutral Grund, idet den ærede Landsthingsmand sagde, at her var endelig en Anvisning givet til det kommunale Selvstyres Gjennemførelse. Hvis det var saa, hvis jeg kunde faae Die for, at det var saa, vilde jeg maasse ogsaa have mindre Betæneligheder, end jeg nu har. Men det er dette, jeg ikke kan faae Die for. Min ærede Sidemand til Høire har jo, alt sagt en Del til Forsvar for at stemme imod den nye § 4, idet den ærede Landsthingsmand mente, at Hundene paa Landet gjorde en ikke ringe Nytte, og det turde være, at der blev meget saa Hunde tilbage, naar man tog dem bort, om hvem det siges, at de ingen Nytte gjøre. Smidlertid kan jeg ikke se rettere, end at den af den høitærede Justitsminister foreslaaede § 4 er for streng. Den er i og for sig for streng, i alt Fald efter min Betragtning. Det er ikke min Mening, at den er for streng overfor de Folk, som have den Betragtning at se at faae saamange Hunde udryddede som mulig; thi hvad vil det vel egentlig sige Andet, naar der nu paahydes, at enhver Hundeeier er ansvarlig for, at hans Hund ikke forulemper Noget. Hvis der i Paragrafen havde staaet, at enhver Hundeeier skal være forpligtet til at erstatte al den Skade, som hans Hund foraarsager, saa kunde jeg forstaa det. Det er rimeligt, det vilde jeg gaa med til, men at han skal være ansvarlig for, at den ikke foretager sig Noget i den Retning, som her siges, synes jeg er det Samme

som et Forbud imod Hundehold. Det Samme gjælder ogsaa den Fordring, at Ens Hund ikke maa forulempe nogen Veifarende, ikke en Gang gjø ad ham. Jeg tror ikke, at et Forbud kan udtales med mere bestemte Ord end netop derigjennem, at der forlanges, at man skal faae en Hund til at lade være med at gjø. Det kan jeg ikke tænke mig, man kan gjøre. Saa snart en Hund gjø ad en Veifarende eller Fremmed, er den dødsdømt, saa man behøver ikke at tage saa strenge Bestemmelser, som de, der ere komne frem i Form af de Vædringsforslag, som af det ærede Udvalg ere stillede. Thi hvis § 4 i Regjeringsforslaget bliver vedtaget, vil Hundeholdet blive saa betydelig indskrænket, at det næppe vil volde stor Fare at lade de Hunde leve, som blive tilbage. I det Hele taget synes det mig, som om der stiles imod at komme til at styde sig ind under Statens faderlige Forsorg paa mange Omraader, og det er Noget, som jeg betragter som mindre heldigt. At Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, som paa en vis Maade have været i Spændetrøie, ogsaa have fundet sig i, at der paalægges Landets Borgere af Staten en Byrde og et Paabud om, at de skulle betale en Skat af deres Husdyr, vel ogsaa maa være villige til at finde sig i, at denne Trøie bliver spændt lidt fastere, hvad den vil blive, hvis det nærværende Forslag vedtages, det kan jeg endda forstaa, men at man ogsaa lader denne Statens faderlige Forsorg komme til at gjælde det samtlige Land, det vil jeg for mit Bedkommende tage Afstand fra. Det forekommer mig, at hvis man vedtager dette Forslag, kan dette med Rette siges at være et Indgreb i den personlige Frihed. Thi hvor ende vi da. Her neblægger man et Forbud. Jeg betragter nemlig dette, hvis det bliver ophøiet til Lov, som et Forbud mod Hundehold i mangfoldige Tilfælde. Hvad vil Folgen deraf blive. Ligger det dog ikke meget nært at tro, at denne Statens faderlige Forsorg vil brede sig langt videre. Paalæg Eierne af Hunde Erstatningspligt for al den Skade, Hundene gjøre, men lad Borgerne have Lov til af de forskellige Husdyr at have saa mange eller saa faa, som de selv synes om. Lad dem have Lov dertil. Jeg veed, at der er Mange, som glæde sig over, at denne Skat indkommer paa en meget behagelig Maade. Det er et godt Bidrag til at afholde Udgifterne i kommunale Anliggender. Jeg siger dertil, at jeg staar absolut paa det Standpunkt, at saa maa man paalægge Skat, hvor der er Statteevne, op ikke paalægge saadan Skat i Flæng, thi det kalder jeg det, man her gjør. Jeg er saaledes en Modstander